Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 20. decembra 2017 *

„Predhodno odločanje – Območje svobode, varnosti in pravice – Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah – Pristojnost in priznavanje ter izvrševanje sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah – Luganska konvencija II – Litispendenca – Pojem ‚sodišče‘ – Poravnalni organ švicarskega prava, zadolžen za poravnalni postopek, ki se opravi pred vsakim pravdnim postopkom“

V zadevi C-467/16,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Amtsgericht Stuttgart (okrajno sodišče v Stuttgartu, Nemčija) z odločbo z dne 8. avgusta 2016, ki je na Sodišče prispela 22. avgusta 2016, v postopku

Brigitte Schlömp

proti

Landratsamt Schwäbisch Hall,

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi M. Ilešič, predsednik senata, A. Rosas, sodnik, C. Toader (poročevalka), A. Prechal, sodnici, in E. Jarašiūnas, sodnik,

generalni pravobranilec: M. Szpunar,

sodni tajnik: M. Aleksejev, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 5. julija 2017,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za B. Schlömp D. Adam, odvetnik,

– za Landratsamt Schwäbisch Hall D. Vollmer, odvetnik,

– za švicarsko vlado M. Schöll in R. Rodriguez, agenta,

– za Evropsko komisijo M. Wilderspin in M. Heller, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 18. oktobra 2017

izreka naslednjo

* Jezik postopka: nemščina.

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 27 in 30 Konvencije o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah, podpisane 30. oktobra 2007, katere sklenitev je bila v imenu Skupnosti odobrena s Sklepom Sveta 2009/430/ES z dne 27. novembra 2008 (UL 2009, L 147, str. 1, v nadaljevanju: Luganska konvencija II).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Brigitte Schlömp in Landratsamt Schwäbisch Hall (upravne službe okrožja Schwäbisch Hall, Nemčija, v nadaljevanju: upravne službe) zaradi zahtevka B. Schlömp za ugotovitev neobstoja preživninske obveznosti (v nadaljevanju: negativni ugotovitveni zahtevek).

Pravni okvir

Luganska konvencija II

3 Naslov II Luganske konvencije II, „Pristojnost“, v oddelku 2, naslovljenem „Posebna pristojnost“, vsebuje člen 5(2), ki določa:

„Oseba s stalnim prebivališčem v državi, ki jo veže ta konvencija, je lahko tožena v drugi državi, ki jo veže ta konvencija:

[…]

2. v preživninskih zadevah
   (a) pred sodišči v kraju, kjer ima preživninski upravičenec stalno prebivališče ali običajno prebivališče […]“

4 Oddelek 9 naslova II te konvencije, naslovljen „Litispendenca in sorodne pravde“, vsebuje člene od 27 do 30. Člen 27 navedene konvencije določa:

1. Če pred sodišči različnih držav, ki jih veže ta konvencija, tečejo postopki z istim zahtevkom med istima strankama, vsa sodišča razen tistega, ki je prvo začelo postopek, po uradni dolžnosti prekinejo svoje postopke, vse dokler se ne ugotovi pristojnost sodišča, ki je prvo začelo postopek.

2. Ko se ugotovi pristojnost sodišča, ki je prvo začelo postopek, se vsa sodišča razen tistega, ki je prvo začelo postopek, izrečejo za nepristojna v korist tega sodišča.“

5 Člen 30 te konvencije določa:

„Za namene tega oddelka se šteje, da je sodišče začelo postopek:

1. v trenutku, ko je pisanje o začetku postopka ali enakovredno pisanje vloženo na sodišču, pod pogojem, da tožnik kasneje ni opustil dejanj, ki bi jih moral opraviti v zvezi z vročitvijo pisanja tožencu, ali

2. če je treba vročiti pisanje še pred vložitvijo na sodišče, v trenutku, ko ga prejme organ, ki je odgovoren za vročitev, pod pogojem, da tožnik kasneje ni opustil dejanj, ki bi jih moral opraviti v zvezi z vložitvijo pisanja na sodišče.“

6 Naslov V Luganske konvencije II, „Splošne določbe“, med drugim vsebuje člen 62, ki določa:

„Za namene te konvencije izraz ‚sodišče‘ vključuje vse organe, za katere država, ki jo veže ta konvencija, določi, da so pristojni za zadeve na področju uporabe te konvencije.“

7 Člen 64 Luganske konvencije II, ki je v naslovu VII te konvencije, „Razmerje do Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 in drugih instrumentov“, določa:

1. Ta konvencija ne posega v uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 [z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 4, str. 42)] ter vseh njenih sprememb, Konvencije o pristojnosti in izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah, podpisane v Bruslju dne 27. septembra 1968, Protokola o razlagi te konvencije s strani Sodišča Evropskih skupnosti, podpisanega v Luxembourgu dne 3. junija 1971, kakor sta bila spremenjena s konvencijami o pristopu k navedeni konvenciji in navedenemu protokolu s strani držav, ki so pristopile k Evropskim skupnostim, ter Sporazuma med Evropsko skupnostjo in Kraljevino Dansko o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah, podpisanega v Bruslju dne 19. oktobra 2005, s strani držav članic Evropske skupnosti.

2. Vendar se ta konvencija v vsakem primeru uporablja:

(a) v zvezi s pristojnostjo, kadar ima toženec stalno prebivališče na ozemlju države, kjer se uporablja ta konvencija, ne pa eden od instrumentov iz odstavka 1 tega člena, ali kjer člen 22 ali 23 te konvencije podeljuje pristojnost sodiščem takšne države;

(b) v zvezi z litispendenco ali sorodnimi pravdami iz členov 27 in 28, kadar se postopek začne v državi, v kateri se uporablja ta konvencija, ne pa eden od instrumentov iz odstavka 1 tega člena, in v državi, v kateri se uporabljata ta konvencija ter eden od instrumentov iz odstavka 1 tega člena;

[…]“

Ureditev Unije

Uredba št. 44/2001

8 Oddelek 9 poglavja II Uredbe št. 44/2001, naslovljen „Litispendenca in sorodne pravde“, vsebuje člene od 27 do 30 te uredbe. Člen 27 navedene uredbe določa:

„1. Če pred sodišči različnih držav članic tečejo postopki z istim zahtevkom med istima strankama, vsa sodišča razen tistega, ki je prvo začelo postopek, po uradni dolžnosti prekinejo svoje postopke, vse dokler se ne ugotovi pristojnost sodišča, ki je prvo začelo postopek.

2. Ko se ugotovi pristojnost sodišča, ki je prvo začelo postopek, se vsa sodišča razen tistega, ki je prvo začelo postopek, izrečejo za nepristojna v korist tega sodišča.“

9 Člen 30 te uredbe določa:

„Za namene tega oddelka se šteje, da je sodišče začelo postopek:

1. v trenutku, ko je pisanje o začetku postopka ali enakovredno pisanje vloženo na sodišču, pod pogojem, da tožnik kasneje ni opustil dejanj, ki bi jih moral opraviti v zvezi z vročitvijo pisanja tožencu; ali

2. če je treba vročiti pisanje še pred vložitvijo na sodišče, v trenutku, ko ga prejme organ, ki je odgovoren za vročitev, pod pogojem, da tožnik kasneje ni opustil dejanj, ki bi jih moral opraviti v zvezi z vložitvijo pisanja na sodišče.“

Uredba (EU) št. 1215/2012

10 Uredba (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL 2012, L 351, str. 1), s katero je bila Uredba št. 44/2001 razveljavljena, se razen nekaterih njenih določb uporablja od 10. januarja 2015.

11 V členu 29(1) in (2) ter členu 32 te uredbe so v bistvu povzete določbe členov 27 in 30 Uredbe št. 44/2001.

Uredba (ES) št. 4/2009

12 Člen 3 Uredbe Sveta (ES) št. 4/2009 z dne 18. decembra 2008 o pristojnosti, pravu, ki se uporablja, priznavanju in izvrševanju sodnih odločb ter sodelovanju v preživninskih zadevah (UL 2009, L 7, str. 1) določa:

„V državah članicah ima sodno pristojnost v preživninskih zadevah:

(a) sodišče kraja, kjer ima tožena stranka običajno prebivališče, ali

(b) sodišče kraja, kjer ima upravičenec običajno prebivališče, ali

[…]“

13 Člen 68(1) te uredbe določa:

„Ob upoštevanju člena 75(2) ta uredba spreminja Uredbo (ES) št. 44/2001 tako, da nadomešča določbe navedene uredbe, ki se uporabljajo za preživninske obveznosti.“

Švicarsko pravo

Zakonik o pravdnem postopku

14 Zakonik o pravdnem postopku (v nadaljevanju: ZPP) v členu 62, naslovljenem „Začetek litispendence“, ki je v naslovu 4, „Litispendenca in umik tožbe“, dela 1 tega zakonika, določa:

„1. Postopek se začne z vložitvijo predloga za poravnavo, tožbe, vloge ali skupne vloge za razvezo zakonske zveze.

[…]“

15 Poravnalni postopek je urejen s členi od 197 do 212 naslova 1 dela 2 ZPP. Člen 197 ZPP, naslovljen „Načelno pravilo“, določa:

„Pred odločanjem v pravdnem postopku se opravi poskus sklenitve poravnave pred poravnalnim organom.“

16 V členu 198 ZPP so naštete izjeme, na podlagi katerih se poravnalni postopek ne izvede.

17 Poglavje 2 naslova 1 dela 2 ZPP, naslovljeno „Poravnalni postopek“, vsebuje člene od 202 do 207. Člen 202 ZPP, naslovljen „Začetek“, določa:

„1. Postopek se začne z vložitvijo predloga za poravnavo. […]

2. V predlogu za poravnavo se navedejo nasprotna stranka, predlogi in opis predmeta spora.

3. Poravnalni organ predlog takoj vroči nasprotni stranki in hkrati stranki povabi na obravnavo.

[…]“

18 Poglavje 3 naslova 1 dela 2 ZPP, naslovljeno „Poravnava in dovoljenje za vložitev tožbe“, vsebuje člena 208 in 209. Člen 208 ZPP, naslovljen „Poravnava“, določa:

„1. Če je dosežen dogovor, poravnalni organ zabeleži poravnavo, pripoznavo ali brezpogojni umik tožbe v zapisniku, ki je nato predložen strankama v podpis. Vsaka stranka prejme prepis zapisnika.

2. Poravnava, pripoznava ali umik tožbe imajo učinek izvršljive odločbe.“

19 Člen 209 ZPP, naslovljen „Dovoljenje za vložitev tožbe“, določa:

„1. Če dogovor ni dosežen, poravnalni organ zabeleži to dejstvo v zapisniku in dovoli vložitev tožbe:

[…]

b. tožeči stranki […]

[…]

3. Tožeča stranka lahko vloži tožbo pri sodišču v treh mesecih od izdaje dovoljenja za vložitev tožbe.

[…]“

20 Poglavje 4 naslova 1 dela 2 ZPP, naslovljeno „Predlog sodbe in odločitev“, vsebuje člene od 201 do 212. Člen 210 ZPP, naslovljen „Predlog sodbe“, določa:

„1. Poravnalni organ lahko strankam predloži predlog sodbe:

[…]

c. v drugih premoženjskih sporih, katerih vrednost ne presega 5000 [švicarskih] frankov [(CHF) (približno 4350 EUR)].

[…]“

21 Člen 211 ZPP, naslovljen „Učinki“, določa:

„1. Predlog sodbe je sprejet in ima učinke izvršljive odločbe, če mu nobena stranka ne ugovarja v 20 dneh od dneva, ko je bil pisno posredovan strankam. Ugovora ni treba obrazložiti.

2. Poravnalni organ po prejetju ugovora izda dovoljenje za vložitev tožbe:

[…]“

22 V skladu s členom 212 ZPP, naslovljenim „Odločitev“, „lahko poravnalni organ na zahtevo tožeče stranke vsebinsko odloči v premoženjskih sporih, katerih vrednost ne presega 2000 [CHF (približno 1740 EUR)]“, „ta postopek [pa] je ustni“.

Zvezni zakon o mednarodnem zasebnem pravu

23 Člen 9 zveznega zakona o mednarodnem zasebnem pravu, naslovljen „Litispendenca“, ki je v oddelku 2 z naslovom „Pristojnost“, v različici, ki se uporablja za spor o glavni stvari, določa:

„1. Če o tožbi z istim predmetom že teče postopek med istima strankama v tujini, švicarsko sodišče postopek prekine, če je mogoče predvideti, da bo tuje sodišče v primernem roku izdalo odločbo, ki jo bo mogoče priznati v Švici.

2. Za določitev, kdaj je bila tožba v Švici vložena, je odločilen datum prvega akta, potrebnega za začetek postopka. Zadostuje poziv k udeležitvi postopka poravnave.

3. Švicarsko sodišče se izreče za nepristojno, takoj ko mu je predložena tuja odločba, ki jo je mogoče priznati v Švici.“

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

24 B. Schlömp s stalnim prebivališčem v Švici je rodna hči H. S., ki je zato, ker ni zmožna samostojnega življenja, v negovalnem zavodu v Nemčiji in od upravnih služb prejema dopolnilne dajatve socialne pomoči.

25 V skladu z nemškim pravom javno odobrene dajatve preidejo na nosilca socialne pomoči, ki lahko z regresno tožbo zahteva njihovo vračilo od rodnih otrok, če so ti tega finančno zmožni.

26 Upravne službe so 16. oktobra 2015 pri Friedensrichteramt des Kreises Reiat, Kanton Schaffhausen (mirovno sodišče okrožja Reiat v kantonu Schaffhausen, Švica), ki deluje kot poravnalni organ, vložile predlog za poravnavo in od B. Schlömp zahtevale minimalni znesek v višini 5000 EUR s pridržkom ustrezne spremembe tega zneska po tem, ko bi ta predložila zahtevane informacije.

27 Ker v postopku poravnave ni bil dosežen dogovor, je Friedensrichteramt des Kreises Reiat (mirovno sodišče okrožja Reiat) 25. januarja 2016 izdalo „dovoljenje za vložitev tožbe“, ki je bilo 26. januarja 2016 vročeno upravnim službam.

28 Upravne službe so 11. maja 2016 pri Kantonsgericht Schaffhausen (kantonalno sodišče v Schaffhausnu, Švica) proti B. Schlömp vložile tožbo za plačilo minimalnega zneska, ki je omenjen v točki 26 te sodbe, iz naslova preživnine, s pridržkom povečanja tega zneska glede na morebitne dodatne informacije v zvezi z njeno plačilno zmožnostjo.

29 B. Schlömp je po vložitvi predloga za poravnavo, vendar pred vložitvijo tožbe pri Kantonsgericht Schaffhausen (kantonalno sodišče v Schaffhausnu), na podlagi člena 3(a) ali (b) Uredbe št. 4/2009 pri Amtsgericht (Familiengericht) Schwäbisch Hall (okrajno sodišče (družinsko sodišče) v Schwäbisch Hallu, Nemčija) z vlogo z dne 19. februarja 2016, ki jo je navedeno sodišče prejelo 22. februarja 2016, vložila negativni ugotovitveni zahtevek.

30 Navedeno sodišče se je s sklepom z dne 7. marca 2016 izreklo za krajevno nepristojno za odločanje o zadevi in jo je odstopilo predložitvenemu sodišču, Amtsgericht Stuttgart (okrajno sodišče v Stuttgartu), ki je 21. marca 2016 začelo postopek v zvezi z zadevo.

31 Upravne službe so po tem, ko jim je bil 26. aprila 2016 vročen negativni ugotovitveni zahtevek, 17. maja 2016 vložile ugovor litispendence z obrazložitvijo, da v Švici teče postopek, zaradi česar bi moralo predložitveno sodišče v skladu s členom 27(1) Luganske konvencije II postopek prekiniti. B. Schlömp je predlagala, naj se ta ugovor zavrne, ker po njenem mnenju poravnalni organ ni „sodišče“, tako da se določbe člena 27(1) Luganske konvencije II ne uporabljajo.

32 Predložitveno sodišče s sklicevanjem na sodno prakso Sodišča, zlasti na sodbi z dne 8. decembra 1987, Gubisch Maschinenfabrik (144/86, EU:C:1987:528), in z dne 6. decembra 1994, Tatry (C-406/92, EU:C:1994:400), meni, da tožba za plačilo skupaj z zahtevkom za posredovanje informacij, ki so jo upravne službe vložile v Švici, in negativni ugotovitveni zahtevek, vložen v Nemčiji, izvirata iz istega vprašanja, in sicer ali ima B. Schlömp preživninsko obveznost na podlagi zakonske subrogacije.

33 Predložitveno sodišče ugotavlja, da iz določb ZPP, zlasti iz člena 62(1) v povezavi s členom 202(1) tega zakonika, izhaja, da se v švicarskem pravu ob upoštevanju nekaj izjem, ki se v obravnavani zadevi ne uporabljajo, postopek obvezno začne z vložitvijo predloga za poravnavo. Zato navedeno sodišče meni, da poravnalni postopek in poznejši sodni postopek tvorita en sam postopek.

34 Vendar se predložitveno sodišče sprašuje, ali je poravnalni organ, pri katerem je vložen predlog za poravnavo, mogoče opredeliti kot „sodišče“ v smislu členov 27 in 30 Luganske konvencije II.

35 V teh okoliščinah je Amtsgericht Stuttgart (okrajno sodišče v Stuttgartu) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali tudi organ za poravnavo po švicarskem pravu spada pod pojem ‚sodišče‘, kakor se uporablja v členih 27 in 30 Luganske konvencije [II]?“

Vprašanje za predhodno odločanje

36 Predložitveno sodišče želi v bistvu izvedeti, ali je treba člena 27 in 30 Luganske konvencije II razlagati tako, da je v zvezi z litispendenco datum, na katerega se je začel obvezni poravnalni postopek pred poravnalnim organom švicarskega prava, datum, na katerega se šteje, da je „sodišče“ začelo postopek.

Uporaba Luganske konvencije II

37 Luganska konvencija II je med Evropsko unijo in Švicarsko konfederacijo začela veljati 1. januarja 2011 (UL 2011, L 138, str. 1). V skladu s členom 5(2) te konvencije spori v preživninskih zadevah načeloma spadajo na njeno področje uporabe.

38 V uvodu je treba preučiti, ali se glede na člen 64 Luganske konvencije II, ki ureja razmerje med to konvencijo in Uredbo št. 44/2001, Luganska konvencija II lahko uporabi za spor o glavni stvari.

39 V skladu s členom 64(1) Luganske konvencije II ta konvencija med drugim ne posega v uporabo Uredbe št. 44/2001 in vseh njenih sprememb s strani držav članic. Vendar kot izhaja iz člena 64(2)(b) te konvencije, se ta vsekakor uporablja v zvezi z litispendenco, kadar se postopek začne v državi, v kateri se uporablja ta konvencija, ne pa eden od instrumentov iz odstavka 1 tega člena 64, kot je Švicarska konfederacija, ter v državi, v kateri se uporabljata ta konvencija in eden od instrumentov iz odstavka 1 tega člena, kot je Zvezna republika Nemčija.

40 Uredba št. 44/2001 je bila razveljavljena z Uredbo št. 1215/2012, ta pa se razen nekaterih njenih določb uporablja od 10. januarja 2015.

41 Kot izhaja iz člena 68(1) Uredbe št. 4/2009, ta uredba spreminja Uredbo št. 44/2001 tako, da nadomešča določbe navedene uredbe, ki se uporabljajo za preživninske obveznosti. Države članice morajo ob upoštevanju prehodnih določb iz Uredbe št. 4/2009 v preživninskih zadevah uporabljati določbe te uredbe o pristojnosti, priznavanju, izvršljivosti in izvrševanju odločb ter o pravni pomoči namesto določb Uredbe št. 44/2001. Med določbami Uredbe št. 4/2009, ki se nanašajo na pristojnost, je njen člen 3(a).

42 Ker so v členu 64(1) Luganske konvencije II omenjene vse spremembe Uredbe št. 44/2001, je treba to navedbo razumeti tako, da zajema uredbi št. 4/2009 in št. 1215/2012.

43 Zato se Luganska konvencija II v skladu s svojim členom 64(2) uporablja za spor o glavni stvari.

Vsebinska presoja

44 Kot izhaja iz besedila člena 27(1) Luganske konvencije II, je litispendenca podana, če pred sodišči različnih držav tečejo postopki z istim zahtevkom med istima strankama.

45 V členu 30 Luganske konvencije II je kot datum, na katerega se šteje, da je sodišče začelo postopek za namene uporabe oddelka 9 naslova II te konvencije, opredeljen bodisi dan, na katerega je vloga, s katero se postopek začne, ali enakovreden akt vložen pri sodišču, če tožeča stranka pozneje ni opustila dejanj, ki bi jih morala opraviti v zvezi z vročitvijo pisanja toženi stranki, bodisi – če je treba vročiti vlogo še pred vložitvijo pri sodišču – dan, na katerega jo prejme organ, ki je odgovoren za vročitev, če tožeča stranka pozneje ni opustila dejanj, ki bi jih morala opraviti v zvezi z vložitvijo pisanja pri sodišču.

46 Najprej je treba navesti, da so te določbe Luganske konvencije II oblikovane skoraj enako kot ustrezajoči členi uredb št. 44/2001 in št. 1215/2012.

47 Kot je navedel tudi generalni pravobranilec v točki 27 sklepnih predlogov, cilj enotne razlage enakovrednih določb Luganske konvencije II ter Uredbe št. 44/2001 in vseh njenih sprememb izhaja zlasti iz zadnje uvodne izjave Protokola št. 2 o enotni razlagi konvencije in o Stalnem odboru (UL 2007, L 339, str. 27) in člena 1 tega protokola, v skladu s katerima sodišča, ki morajo to konvencijo uporabiti in razlagati, zagotovijo konvergentno razlago enakovrednih določb navedenih instrumentov.

48 Sodišče je prav tako navedlo, da imajo Uredba št. 44/2001 in določbe Luganske konvencije II enak predmet in besedilo, kar lahko zagotavlja povezanost med obema pravnima ureditvama (glej v tem smislu mnenje 1/03 (Nova Luganska konvencija) z dne 7. februarja 2006, EU:C:2006:81, točki 152 in 153).

49 Dalje, glede na vzporednice med mehanizmi za razreševanje primerov litispendence, ki so uvedeni z Lugansko konvencijo II ter uredbama št. 44/2001 in št. 1215/2012, in glede na cilj enotne razlage, kot je naveden v točki 47 te sodbe, je treba ugotoviti, da je člen 27 Luganske konvencije II objektiven in avtomatičen ter temelji na vrstnem redu, po katerem so pred zadevnimi sodišči začeli teči postopki (glej po analogiji sodbo z dne 4. maja 2017, HanseYachts, C-29/16, EU:C:2017:343, točka 28 in navedena sodna praksa).

50 V tem okviru, kot je navedel tudi generalni pravobranilec v točki 41 sklepnih predlogov, člen 30 Luganske konvencije II enotno in avtonomno opredeljuje dan, na katerega se šteje, da je sodišče začelo postopek za namene uporabe oddelka 9 naslova II te konvencije in zlasti njenega člena 27, zato da se zmanjša nevarnost za vzporedne postopke v različnih državah pogodbenicah.

51 Nazadnje, v zvezi s pogoji iz člena 27(1) Luganske konvencije II, ki se nanašajo na identiteto strank in zahtevkov v postopkih, ki tečejo pred sodišči različnih držav, je treba navesti, da iz sodne prakse Sodišča v zvezi z razlago člena 27 Uredbe št. 44/2001, ki jo je mogoče uporabiti za razlago člena 27 Luganske konvencije II, izhaja, da ima predlog, naj se ugotovi, da je tožena stranka odgovorna za škodo, isto podlago in predmet kot negativni ugotovitveni zahtevek te tožene stranke, s katerim se želi doseči ugotovitev, da ta za navedeno škodo ni odgovorna (glej v tem smislu sodbo z dne 19. decembra 2013, NIPPONKOA Insurance, C-452/12, EU:C:2013:858, točka 42 in navedena sodna praksa).

52 V obravnavani zadevi litispendenca, kot je ugotovilo predložitveno sodišče, obstaja med zadevo, v kateri teče postopek pred njim, in zadevo, o kateri odloča Kantonsgericht Schaffhausen (kantonalno sodišče v Schaffhousnu), ker obe zadevi temeljita na vprašanju, ali ima B. Schlömp preživninsko obveznost na podlagi zakonske subrogacije.

53 Iz ZPP izhaja, da se v švicarskem pravu postopek začne z vložitvijo predloga za poravnavo, tožbe, vloge ali skupne vloge za razvezo zakonske zveze. Poravnalni postopek je zakonsko določen, zanj velja načelo kontradiktornosti in je načeloma obvezen. Če se ne opravi, morebitna pozneje vložena tožba ni dopustna. Ta postopek lahko pripelje bodisi do zavezujoče sodbe, če gre za spore, katerih vrednost ne presega 2000 CHF (približno 1740 EUR), bodisi do predloga sodbe, ki lahko, če ni ugovorov zoper njo, postane pravnomočna, če gre za spore, katerih vrednost ne presega 5000 CHF (približno 4350 EUR), bodisi do odobritve poravnave ali do izdaje dovoljenja za vložitev tožbe. V zadnjem primeru lahko tožeča stranka vloži tožbo pri sodišču v treh mesecih od izdaje dovoljenja za vložitev tožbe. Člen 9 zveznega zakona o mednarodnem zasebnem pravu določa, da je v zvezi z litispendenco za določitev, kdaj se je začel postopek v Švici, odločilen datum prvega akta, potrebnega za začetek postopka, pri čemer zadostuje poziv k udeležitvi postopka poravnave.

54 Poleg tega, kot je navedla švicarska vlada v ustnem stališču, za poravnalne organe na eni strani veljajo jamstva, ki jih določa ZPP na področju izločitve mirovnih sodnikov, ki sestavljajo te organe, na drugi strani pa so ti organi pri opravljanju svoje funkcije povsem samostojni.

55 Iz teh določb izhaja, da je poravnalne organe v okviru opravljanja funkcije, ki jim je zaupana z ZPP, mogoče opredeliti kot „sodišče“ v smislu člena 62 Luganske konvencije II.

56 V skladu z besedilom člena 62 Luganske konvencije II namreč izraz „sodišče“ vključuje vse organe, za katere država, ki jo veže ta konvencija, določi, da so pristojni za zadeve na področju uporabe te konvencije.

57 Kot je bilo poudarjeno v obrazložitvenem poročilu v zvezi z navedeno konvencijo, ki ga je pripravil Fausto Pocar in ga je odobril Svet (UL 2009, C 319, str. 1), je v formulaciji člena 62 Luganske konvencije II uporabljen funkcionalni pristop, v skladu s katerim je opredelitev danega organa kot sodišča odvisna od funkcije, ki jo opravlja, ne pa od njegove uradne opredelitve po nacionalnem pravu.

58 Glede na vse zgornje preudarke je treba na postavljeno vprašanje odgovoriti, da je treba člena 27 in 30 Luganske konvencije II razlagati tako, da je v zvezi z litispendenco datum, na katerega se je začel obvezni poravnalni postopek pred poravnalnim organom švicarskega prava, datum, na katerega se šteje, da je „sodišče“ začelo postopek.

Stroški

59 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

Člena 27 in 30 Konvencije o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah, podpisane 30. oktobra 2007, katere sklenitev je bila v imenu Skupnosti odobrena s Sklepom Sveta 2009/430/ES z dne 27. novembra 2008, je treba razlagati tako, da je v zvezi z litispendenco datum, na katerega se je začel obvezni poravnalni postopek pred poravnalnim organom švicarskega prava, datum, na katerega se šteje, da je „sodišče“ začelo postopek.

Podpisi